

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Νοεμβρίου 2012 η Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) ΑΕ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 11 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-565/08, Corsica Ferries France SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-533/12 P)

(2013/C 32/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA (εκπρόσωποι: A. Winckler και F.-C. Laprénote, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Corsica Ferries France SAS, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ανατρέξει μερικώς την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2012, στην υπόθεση T-565/08, Corsica Ferries France SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθόσον ακυρώνει το δεύτερο και τρίτο εδάφιο του άρθρου 1, της αποφάσεως 2009/611/EK της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2008, σχετικά με τα μέτρα C 58/02 (πρώην N 118/02) που προτίθεται να εφαρμόσει η Γαλλία προς όφελος της Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) ⁽¹⁾, με την αιτιολογία (i) ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως όσον αφορά τις αναλύσεις της για την αρνητική τιμή πώλησης των 158 εκατομμυρίων ευρώ, την από κοινού και ταυτόχρονη εισφορά κεφαλαίου, από τη CGMF, ύψους 8,75 εκατομμυρίων ευρώ και τις ενισχύσεις σε πρόσωπα ύψους 38,5 εκατομμυρίων ευρώ και (ii) ότι η εκ μέρους της Επιτροπής ανάλυση του υπολοίπου αναδιάρθρωσης, τελικού ποσού 15,81 εκατομμυρίων ευρώ, στηρίχθηκε σε εσφαλμένη παραδοχή·

— Να καταδικάσει την Corsica Ferries στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου.

Πρώτον, όσον αφορά τη μεταβίβαση με αρνητική τιμή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο όχι μόνο παραβίασε τη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής για την εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, αλλά και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αναφορικά με την ερμηνεία αυτού του κριτηρίου. Το Γενικό Δικαστήριο, προβαίνοντας σε ερμηνεία του κριτηρίου του ιδιώτη επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς αντίθετη προς το άρθρο 345 ΣΛΕΕ, παραμόρφωσε το περιεχόμενο της αποφάσεως της Επιτροπής και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Δεύτερον, όσον αφορά την εισφορά κεφαλαίου, η προσφεύγουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, αποφανόμενο ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων κατά την εκτίμηση της συγκρισιμότητας των όρων επενδύσεως των ταυτόχρονων εισφορών κεφαλαίου, παραμόρφωσε το περιεχόμενο της αποφάσεως της Επιτροπής.

Τρίτον, όσον αφορά τα μέτρα ενισχύσεως σε πρόσωπα, το Γενικό Δικαστήριο όχι μόνο παραμόρφωσε το περιεχόμενο της αποφάσεως της Επιτροπής, αλλά υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως αναφορικά με το πλεονέκτημα του οποίου έτυχε η SNCM.

Τέταρτον, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με το υπόλοιπο αναδιάρθρωσης το οποίο υπολογίστηκε σε 15,81 εκατομμύρια ευρώ, ήταν εσφαλμένη.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 225, σ. 180.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2012 η Γαλλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 11 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-565/08, Corsica Ferries France SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-536/12 P)

(2013/C 32/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, D. Colas, N. Rouam και J. Rossi, agents)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Corsica Ferries France SAS, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ανατρέξει την απόφαση που εξέδωσε το τέταρτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-565/08, Corsica Ferries France κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθόσον ακυρώνει το άρθρο 1, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, της αποφάσεως 2009/611/EK της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2008, σχετικά με τα μέτρα C 58/02 (πρώην N 118/02) που προτίθεται να εφαρμόσει η Γαλλία προς όφελος της Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM),

— Να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,

— Να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους αναιρέσεως όσον αφορά την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου.

Πρώτον, η αναιρεσείουσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, αποφαινόμενο ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι η μεταβίβαση της Société nationale maritime Corse-Méditerranée στην αρνητική τιμή των 158 εκατομμυρίων ευρώ δεν συνιστά κρατική ενίσχυση. Η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο, αφενός, ότι έκρινε ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να λάβει υπόψη τον κίνδυνο προκλήσεως ζημίας στο εθνικό σήμα, ως παγκόσμιος οικονομικός παράγοντας στον ιδιωτικό τομέα, στο πλαίσιο του ελέγχου του συντετού ιδιώτη επενδυτή, προκειμένου να κριθεί αν η καταβολή συμπληρωματικών αποζημιώσεων στους εργαζομένους της SNCM σε περίπτωση εκκαθαρίσεως της θα είχε επίσης πραγματοποιηθεί από συντετό ιδιώτη επενδυτή. Αφετέρου, προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι απαιτήσε από την Επιτροπή να αποδείξει ότι η καταβολή επιπρόσθετων αποζημιώσεων απολύσεως συνιστούσε αρκούντως παγιωμένη πρακτική, ή ακόμη πάγια, μεταξύ των ιδιωτών επενδυτών.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων στο πλαίσιο της αναλύσεως της συγκρισιμότητας της εισφοράς κεφαλαίου ύψους 8,75 εκατομμυρίων ευρώ από τον δημόσιο μέτοχο της SNCM και της εισφοράς κεφαλαίου ύψους 26,25 εκατομμυρίων ευρώ από ιδιώτες, και ότι η Επιτροπή έπρεπε να είχε λάβει υπόψη τη ρήτρα υπαναχωρήσεως από τη σύμβαση μεταβιβάσεως που συμφώνησαν οι ιδιώτες αγοραστές στο πλαίσιο ιδιωτικοποίησεως της SNCM.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 36, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, καθώς και το άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, χαρακτηρίζοντας ως κρατικές ενισχύσεις τα μέτρα ενισχύσεως σε πρόσωπα ύψους 38,5 εκατομμυρίων ευρώ, χωρίς να επαληθεύσει, επικουρικός, αν το εν λόγω μέτρο πληρούσε το τεστ του συντετού ιδιώτη επενδυτή, όπως υποστήριξε η Επιτροπή στην επίμαχη απόφαση και η Γαλλική Κυβέρνηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, εγκρίνοντας το υπόλοιπο αναδιαρθρώσεως δυνάμει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ' ΣΛΕΕ και των κατευθυντήριων γραμμών.

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-545/12)

(2013/C 32/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (P. Hetsch, J. Hottiaux και M. Κωνσταντινίδης, εκπρόσωποι)

Καθής: Κυπριακή Δημοκρατία

Αιτήματα

- Να διαπιστωθεί ότι μη θεωρίζοντας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 2006/126/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης (αναδιτύπωση), η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 403 της 30.12.2006, σ. 18 και, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας όλες τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, η Κυπριακή Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις της που υπέχει δυνάμει του άρθρου 16 της εν λόγω οδηγίας.
- Να επιβληθεί στην Κυπριακή Δημοκρατία, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, η καταβολή ημερήσιας χρηματικής ποινής ύψους 6 504,96 ευρώ από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου.
- Να καταδικαστεί η Κυπριακή Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 16 (1) της οδηγίας 2006/126/EK υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν και να δημοσιεύσουν, το αργότερο έως τις 19 Ιανουαρίου 2011, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με τις νέες διατάξεις που εισάγει η εν λόγω οδηγία τις οποίες και απαριθμεί.

Η Κυπριακή Δημοκρατία δεν έχει πλήρως μεταφέρει στο εσωτερικό της δίκαιο τις διατάξεις της οδηγίας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, κατά το χρονικό σημείο κατάθεσης της προσφυγής, η Κυπριακή Δημοκρατία δεν είχε μεταφέρει στο εσωτερικό της δίκαιο τα άρθρα 1(1), 3, 7(1), 7(3), 7(5), 10, 15 καθώς και το Παράρτημα I, σημείο 2, το Παράρτημα II, σημείο 5.2 και τα Παραρτήματα IV, V και VI της οδηγίας.

Κατ' ακολουθία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Κυπριακή Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.